

ម៉ាហ្គាវ៉ែត ជួយសង្គ្រោះ

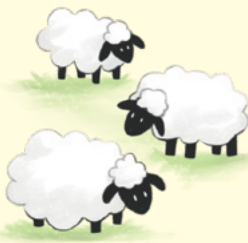
ដោយ មីស្យែល ហៀល
(ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដំបូង
បង្កប់បានមកដល់ប្រទេសប៊ែល
នៅក្នុងឆ្នាំ ១៨៤០ ។

ភូមិមួយនៅក្នុងប្រទេសប៊ែល មាន
ឈ្មោះទីប្រជុំជនបែងជាងគេនៅលើ
ពិភពលោក ។

មានសត្វចៀមច្រើនជាងមនុស្ស
នៅក្នុងប្រទេសប៊ែល ។

ម៉ាហ្គាវ៉ែត លឿនលឿននៅលើដំបូលកប៉ាល់ ហើយមើលទៅសម្រេចពណ៌ខៀវដែលនៅជុំវិញនាង ។ កប៉ាល់ផ្សេងចុះ
ឡើង នៅលើលកយក្សទាំងនោះ ។

គ្រួសាររបស់ ម៉ាហ្គាវ៉ែត បានលក់ស្បែកតែឆ្នាំៗទាំងអស់ដែលពួកគេមាន ដើម្បីធ្វើដំណើរមកកាន់សហរដ្ឋ
អាមេរិក ។ ការធ្វើដំណើរនេះមានរយៈពេលប្រាំមួយសប្តាហ៍ ។ ម៉ាហ្គាវ៉ែត សោកសៅក្នុងការចាកចេញពីផ្ទះរបស់
ពួកគេនៅប្រទេស ប៊ែល ។ ប៉ុន្តែនាងក៏រំលឹកចិត្តចំពោះផ្ទះថ្មីរបស់នាងដែរ ។

កាលពីពីរខែមុន គ្រួសាររបស់ម៉ាហ្គាវ៉ែត បានជួបពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាមកពីសាសនាប្រទេសប៊ែលស្ទើរ
ត្រឹមត្រូវនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ ។ ម៉ាហ្គាវ៉ែត និងឪពុកម្តាយរបស់នាងបានទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ។ ហើយ
តទ្បុរនេះ ពួកគេនឹងទៅចូលរួមជាមួយពួកបរិសុទ្ធផ្សេងទៀតនៅក្នុងទីក្រុងស៊ីយ៉ូន ។

រហូតមកដល់ពេលនេះ ការធ្វើដំណើរមានការលំបាក ។ ម្តាយរបស់ម៉ាហ្គាវ៉ែតបានឈឺ ។ ហើយឪពុករបស់
នាងបានឈឺ ដោយសារធ្វើការក្នុងអណ្តូងដីធ្លីជាច្រើនឆ្នាំ ។ ដូច្នេះ ម៉ាហ្គាវ៉ែតមើលថែពួកលោកទាំងពីរ ។ នាង
មើលថែប្អូនប្រុស និងប្អូនស្រីតូចរបស់នាងផងដែរ ។ ភារកិច្ចការដ៏ធំមួយ ។ ប៉ុន្តែ ម៉ាហ្គាវ៉ែតមិនបានត្រូវត្រូវទេ ។
ពេលខ្លះកប៉ាល់បានផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងខ្លាំងនៅលើទឹក ដែលធ្វើឲ្យម៉ាហ្គាវ៉ែតតវ៉ា ។ ពេលខ្លះទៀត វាធ្វើឲ្យនាងមាន
ការភ័យខ្លាច ។ នៅពេលនាងភ័យខ្លាច នាងខំប្រឹងបិទភ្នែករបស់នាង ហើយទូលស្នូមជំនួយពីព្រះវរបិតាស្នូត ។
មានថ្ងៃមួយម៉ាហ្គាវ៉ែត បានឮសូរស្រែក ។ « មានកន្លែងលិចទឹកមួយនៅក្នុងកប៉ាល់ ! យើងកំពុងលិចចុះហើយ ! »
មនុស្សម្នាក់បាននិយាយស្តីស្តែង ។ មេបញ្ជាការនាវាបានប្រាប់ទៅមនុស្សគ្រប់គ្នាឲ្យរកផ្សិត ។ មនុស្សទាំងនោះ
បានដងទឹកចាក់ចោលនៅចំហៀងនៃកប៉ាល់ ។

ម៉ាហ្គាវ៉ែតតែងជួយ ។ នាងបានលុតជង្គង់ចុះនៅជិតជ្រុងរបស់នាង ហើយបានអធិស្ឋានដោយអស់ពីសមត្ថភាព
របស់នាង ។ « ឱ ព្រះវរបិតាស្នូតអើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យគិតឃើញវិធីដើម្បីជួយផង » ។

អារម្មណ៍សុខសាន្តបានចូលមកក្នុងចិត្តរបស់ម៉ាហ្គាវ៉ែត ។ នាងបានដឹងថា ព្រះវរបិតាស្នូតតាមថែរក្សានាង ។
ទ្រង់នឹងជួយដល់ពួកគេ ។

បន្ទាប់មកនាងមានគំនិតមួយ ។

នាងបានទាញតួយដាមចៀមពណ៌សពីរចេញពីជ្រុងរបស់នាង ហើយរត់ទៅរកមេបញ្ជាការនាវា ។ នាងបាន
និយាយថា « នេះលោក » ។ « សូមដាក់តួយទាំងនេះទៅក្នុងរន្ធនោះទៅ ដើម្បីកុំឲ្យលិចទឹកទៀត » ។

មេបញ្ជាការនាវាពេញចិត្តនឹងគំនិតរបស់ម៉ាហ្គាវ៉ែត ។ គាត់បានដាក់តួយទាំងនោះចូលទៅក្នុងរន្ធនោះ ។
បន្ទាប់មក គាត់បានចាក់ជ័រក្តៅមួយផ្សិតលើតួយទាំងនោះ ។ នៅពេលដែលជ័រនោះត្រជាក់ រន្ធលិចនោះបានបិទ
ជិត !

ម៉ាហ្គាវ៉ែត ប្រើប្រាស់ មានអាយុ
១១ ឆ្នាំ នៅពេលនាងបានទទួល
ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ។

នៅពេលម៉ាហ្គាវ៉ែតបានធំឡើង
នាងបានរៀបការ ហើយមានកូន
ប្រាំបីនាក់ ។

នាងបានបម្រើជាប្រធានសមាគមសង្គ្រោះ
អស់រយៈពេល ២៦ ឆ្នាំ ។

កប៉ាល់កំពុងលិចហើយ ! តើម៉ាហ្គាវ៉ែតអាចធ្វើអ្វីបាន ?

មេបញ្ជាការនាវាបាននិយាយថា « សូមអរគុណដែល
បានលះបង់តួយរបស់កួយ ។ ការគិតដឹងរវាងបង្គំកួយបាន
ជួយសង្គ្រោះយើង » ។

ម៉ាហ្គាវ៉ែត បានញញឹម ។ នាងបានដឹងថា ព្រះវរបិតា
ស្នូតបានជួយសម្រួលការអធិស្ឋានរបស់នាង ។ ដំណើរ
ត្រួសត្រាយរបស់នាងទើបតែចាប់ផ្តើមទេ ហើយនាងដឹងថា
ទ្រង់នឹងជួយនាងរាល់ដំណាក់កាលនៃដំណើរនោះ ។ ●